

Szanyi Tibor az MSZP-ről: „Szavazzon rátok a vasorrú bába!”

2019 június 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem semmi! Szanyi kapitány nem tréfált.

Nyílt levélben szállt bele Szanyi Tibor az MSZP-be. A politikus mozgalmat indít, azt mondja, ha a pártnak szüksége van rá, elnökévé választja.

A szocik EP-képviselője levelét az atv.hu-n ismertette.

Mint ismeretes, az MSZP-Párbeszéd mindössze egyetlen mandátumot szerzett az EP-választáson, a szocik választmányi ülésén pedig úgy döntöttek, Ujhelyi István maradhat Brüsszelben.

Szanyi Tibor levele:

Szanyi Tibor levelét az alábbiakban változtatás nélkül közöljük.

Kedves Elvtársam!

Immár b? egy hete ismét nem vagyunk bátrak.

A traumatikus választási vereségünk sem volt elég fejbekólintás ahhoz, hogy felébredjünk, s cselekvésbe fogjunk. Attól tartok, az MSZP politikai kómába esett.

A június 1-i Választmányi ülésén, illetve el?tte történtek önmagukban láttelejét adják a helyzetünknek.

Az egyetlen EP-mandátumunk betöltésér?l volt szó.

A vezet?ink egy teljesen felesleges kérdést tettek fel titkos szavazásra, hogy tehát azt, akarjuk-e, ami a döntésünk nélkül is automatikusan bekövetkezne, azaz hogy az eredeti sorrendben kattanjon a listánk.

A gyávaság mintaesetének tudhatjuk be azt, hogy az elnökség – különösen annak fizetett része – nem akarta el?terjeszteni, hogy név szerint ki legyen az egyetlen EP-képviselőnk?

Mi, választmányi kétharmaddal azt válaszoltuk, hogy mi az a párt vagyunk, amelyik semmilyen helyzetre nem képes érdemben reagálni.

Minden szép, minden jó, mindennel meg vagyunk elégedve: ezúttal a 6,62 %-kal.

Az ominózus szombati reggel egy országos elnökségi üléssel kezd?dött. A pártelnök elmondta javaslatát, én viszont elvi éllel kifogásoltam, hogy a vezetés f?sodra nem mer konkrét javaslatot tenni, hanem megint mismásol, s egy személyi javaslatot egy származtatott mechanizmusba burkol, azaz maradjon minden úgy ahogy van.

Aztán meg is döbbsentem, minthogy rajtam kívül egyetlen más hozzászóló sem volt. Egy sem! Szóval képzeld el, egy hat nappal korábban péppé vert párt elnökségi ülését, ahol a vezet?k a napirend f? kérdésében egy kukkot sem szólnak, hiszen annyira jó javaslatot tett az elnök a semmittevésre. Jobb híján hát szavazott az elnökség. Egyedül szavaztam nemmel.

Utána a megyei elnökök ülése következett. Itt is elhangzott a semmittevésre buzdító, immár “elnökségi” javaslat, ám itt sem volt hozzászólás. Igaz, szavazás sem, merthogy ez a testület csak konzultatív, ám ennek ellenére most éppen nem konzultált a napirendr?l, csak ülésezett. Alig egy héttel az eddigi legrosszabb választási eredményünk után!

Volt hát okom, hogy néhány fontos elvtársunk véleményét gyorsan kikérjem. Egyikük sem volt bátor, engem is féltettek. Ezért hát megszólaltam, hogy most nem a f? kérdés van elénk téve, hanem egy kamu, és engem nem a pozíciók érdekelnek, hanem a közösségünk jövője. Aztán jött a választmányi szavazás. Eszerint csak a küldöttek egyharmada akart volna változást. Kés?bbi felszólalásában persze mindenki.

Az MSZP évek, évtizedek óta egyre kevesebb politikai kérdést dönt el, következésképpen egyre több dolgunk d?l el az id? sodrásában, köztük a sorsunk, szinte t?lünk függetlenül. Ezért hát észre sem vettük, hogy a Bokros-csomag óta szép ütemesenadtuk fel baloldaliságunk több és több tételét, majd váltunk kormányon egy neoliberais konglomerátummá, aztán tartós ellenzékben mára ideológiailag is él? halottá. Néha kibuggyan bel?lünk, hogy “Fizetésemelést!” vagy “Fizessenek a gazdagok!” és hasonló, aztán a néma csend és mozdulatlanság.

Ma 20-30 emberb?l jó ha 1 (!) gondolja, hogy szükség lenne az MSZP-re. Anno velünk indult az “orrbefogásos” szavazás kultúrája. A nyilvánosság platformjain dönt?en a bel? mutyijainkkal, küls? alkudozásainkkal jelenünk

meg, mások pedig leginkább korrupt bandának emlegetnek minket, ahol a vezetők a tagság vállát taposva huzakodnak az egyre kevesebb koncon. Hozzánk belépők?l alig hallunk, kilépők?l, elsétálókról, és sajnos elmentek?l annál többet.

Évek óta alig láttam olyan “független” híradást, írást, amelyben jó arcunkkal t?ntünk volna fel, mondjuk talán a XIII. kerület, esetleg Szeged kivételével.

Értelmiségi szimpátia sem övez minket. A baloldalinak ismert tudósaink, m?vészeink mára majdnem teljesen elhalkultak, rosszat pedig – udvariasan – inkább nem mondanak. Hovatovább akkor törünk ki küls?-bels? üdvívalgásban, ha valaki számottev?bb ember, valami testület szóba áll velünk.

Jellemz?, hogy európai listánk élbolyába lehetett kerülni azzal a hozománnyal, hogy ezáltal néhány ismertebb szakember csendes szimpátiáját esetleg kiválthatjuk.

Elnökünk alighanem téved, amikor vereségünk egyik okcsoportjaként párton belüli rivalizálásokat emleget, hiszen a nyílt jelölések, a meghirdetett pályázatok, a konstruktív viták nem szoktak ártani. Annál inkább az aljas kitergetések, árulások, politikai indíttatásból egymás kizárására irányuló indíttványok, s az ezek mögött meghúzódó álnokság, szemforgatás vagy akár gonoszság. Elkezdtünk nem hinni egymásnak, s?t ebben haladó fokra jutottunk. Sokszor elképedek, amint pont az ellenkez?jét hallom vissza valakir?l, mint amit nekem mondott, s mégha hamis is az adott “hír”, lám ezzel mégis el?áll a hazugság. Meg az egymástól való félelem.

Ez így nem párt! Ez így csak egy degenerálódó belterjes klub, ahol a politikai témakészlet elapadt, s jobbra az itt-ott fellelhet? apróbb krajcárok után kapirgálunk.

6,62 %. Ha igaz, hogy a Párbeszéd egy 1-2 %-os párt, akkor mi keményen bezuhantunk 5 % alá, ami azt jelenti, hogy immár nem vagyunk országgy?lési képviselőre alkalmas tényez?. És tényleg nem.

Hosszú ideje, hogy leszoktattuk szavazóinkat az irántunk való köt?désr?l. A h?sid?kben ez úgy hangzott, hogy egyéniben ide, listán oda kell szavazni. Pártként megteremtettük az “elszavazás” gyakorlatát, ami 2018-ban oda fajult, hogy “szavazz a legesélyesebb ellenzéki pártra!” Mintha ez valami evidencia lenne a “mezei” választópolgárnak. Tartósan úgy viselkedünk, mint a kanos férfi, aki beleszeret a bárcás cédába, s mindenét odaadja neki.

Most, 2019-ben pedig elkövettük a lehet? legnagyobb kampányhibát, hogy a véghajrá utolsó hetében az volt a f? üzenetünk, hogy most nem a választópolgárért, még csak nem is önmagunkért, hanem egy másik párt emberének a mandátumáért küzdünk. Mit is mondhat erre egy normális ember? Azt, hogy “szavazzon rátok a vasorrú bába!”..., aztán megoldotta saját kútf?b?l: DK.

Azóta sorra kapom a pártból való kilépésekr?l szóló üzeneteket, e-maileket, telefonhívásokat. Akik valamenyire érdekeltek az önkormányzati pozíciókban, azok most egyenként is remegésbe fogtak. Kétségbeesett alkudozások kezd?dnek, hogy mi nem is vagyunk olyan kicsik. Pedig de.

Ennek a levélnek minden második és harmadik olvasója a semmittevésre szavazott múlt szombaton. Nem min?sítek senkit, de rosszul tették. Adtak egy aranykulcsot annak a sof?rnek, aki a szakadékba navigálta a buszunkat. A társadalomnak szóló üzenetünk tehát most ez: nem csupán mindenkit nagyon is ott hagyunk az árok szélén, de ki is tüntetjük a sandán elsétálókat. Erre én sem szavaznék.

Sokszor mélázunk azon, hogy lehet a magyar nép olyan birka, amilyen. Rossz hírem van: mi, az MSZP-ben nagyobb birkák vagyunk!

Nekem nincs más célom, mint politikai otthont teremteni a társadalmi szolidaritás híveinek, úgymond a radikális baloldali fiataloknak, n?knek és férfiaknak.

“Holnapel?tt” jeligére mozgalmat indítok, amihez csatlakozhat bárki, aki azt vallja, hogy a Föld-i élet még menthet?, ha újra a legszélesebb értelemben vett szolidaritás lesz úrrá a gondolkodásunkban. Ez egy zöldmez?s beruházás, amely vörös vonalakat húz jó és rossz között, s akár pártok befogadására is alkalmas. Ha az MSZP-nek szüksége van rám, akkor elnökévé választ, azzal hogy a pártot az említett mozgalomhoz kötöm.

Hamarosan eljuttatom hozzád az általam képzelt jövő? f?bb téziseit, amelyek alapjai 10 éve születtek, akkor “Balra,

magyar!” címmel.

Üdvözöllek:

dr. Szanyi Tibor

www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló